

Zaaknummer 2014-W1362

8 mei 2015

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) de volgende beslissing inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende in [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mevrouw mr. S.S. van Gijn,

tegen:

[naam],
geboren op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
priester in het Bisdom Haarlem-Amsterdam,
juridisch adviseur: mr. A. Dunselman.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 19 december 2014. Daarna zijn nog verschillende producties ontvangen ter aanvulling op het klaagschrift.

Op 26 januari 2015 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van mr. A. Dunselman.

Op 31 maart 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mevrouw mr. S.S. van Gijn.
Voorts was aanwezig [naam], echtgenote van klager.

Aangeklaagde is vanwege zijn slechte gezondheid niet verschenen. Hij werd vertegenwoordigd door zijn juridisch adviseur mr. A. Dunselman en zijn secretaris [naam].

2. De klacht

- 2.1. Aangeklaagde was priester en regent op het seminarie van [internaat]. Aangeklaagde was woonachtig op [internaat]. Klager was inwonend student in [periode] van de vorige eeuw.

Omdat klager iets gedaan had of juist niet, dat kan hij zich niet herinneren, misschien ook wel omdat aangeklaagde het gewoon had gevraagd/bevolen, was klager op zijn kamer, waar aangeklaagde klager op gegeven moment naar zich toetrok en dan begon met een bos sleutels onder in de rug van klager te wroeten, wellicht ondertussen teksten uitsprekend, maar van de inhoud ervan kan klager zich niets meer herinneren. Op een gegeven moment ontwikkelde deze “omarming” zich zo dat aangeklaagde klager over zijn knie legde en verder ging met “zijn spel met de sleutels en de jongen”. Aan dit spel, zo herinnert klager het zich, was klager een aantal keren ongewenst en ongewild deelnemer. Het bleef hierbij. Van seks (in de strikte zin) was geen sprake. Van macht en (wel)lust, in klagers interpretatie, wel.

- 2.2. Klager heeft veel angst en onzekerheid in zijn leven gekend. Hij wijt dit onder meer aan het misbruik. Hij is daarvoor meerdere malen in therapie geweest.
- 2.3. Het doel van de klachtenprocedure is voor klager om erkenning te krijgen.

3. Het verweer

Mr. A. Dunselman heeft namens aangeklaagde – voor zover in deze van belang – de volgende schriftelijke reactie gegeven op de klacht.

De door klager beschreven gedragingen betreffen geen handelingen die op welke wijze dan ook begrepen kunnen worden als seksueel misbruik zoals neergelegd in artikel 1.3 van de Procedure.

4. De beoordeling

- 4.1. Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

- 4.2. Allereerst dient beoordeeld te worden of hetgeen klager aangeklaagde verwijt is te kwalificeren als seksueel misbruik.

Volgens klager is het wroeten met de bos sleutels onder in de rug van klager te kwalificeren als seksueel misbruik.

Het criterium in deze is voor de Klachtencommissie of het gaat om gedragingen die door een buitenstaander objectief bezien en redelijkerwijs kunnen worden geduid als seksueel getinte handelingen of toenaderingen.

Of sprake is van seksuele handelingen of toenaderingen, dient te worden bezien aan de hand van de sociaal-ethische norm en aan de hand van de vraag hoe een objectieve buitenstaander destijds tegen dergelijke gedragingen aankeek. De Klachtencommissie overweegt daarbij in het bijzonder dat bepaalde gedragingen mogelijk als onbetamelijk, althans ongewoon kunnen worden aangemerkt, maar dat deze handelingen daarmee nog niet als seksueel misbruik kunnen worden aangemerkt.

Of een gedraging kan worden gekwalificeerd als seksuele handeling of toenadering en daarmee strijdig met de sociaal-ethische norm is, hangt onder meer af van de omstandigheden van het geval, zoals de context en de verhoudingen tussen betrokkenen. Ook de wijze waarop en de omstandigheden waaronder een lichaamsdeel door iemand wordt aangeraakt, is daarbij relevant.

Het enkele feit dat degene die de gedraging heeft ondergaan dat als ongewenst of als seksueel (misbruik) heeft ervaren, is onvoldoende om enkel op grond van dat subjectieve gevoel tot het oordeel te komen dat er sprake is van seksueel misbruik. Dit geldt evenzeer voor de gedraging van aangeklaagde daarbij is niet doorslaggevend of aangeklaagde ook de intentie had seksuele handelingen te verrichten en/of seksueel misbruik te plegen.

Hoewel de Klachtencommissie zich realiseert dat klager dit subjectief anders kan hebben ervaren, is zij van oordeel dat voornoemde gedraging, gezien vanuit een objectieve buitenstaander, geen seksueel misbruik oplevert. Bij de hiervoor beschreven gedraging kan wellicht gezegd worden dat er sprake was van inbreuk op de lichamelijke integriteit, maar zij kan naar het oordeel van de Klachtencommissie objectief niet worden geduid als seksueel getinte of seksueel ontoelaatbare handeling of toenadering en kan dus niet worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

De Klachtencommissie zal zich, gelet op het vorenstaande, niet bevoegd verklaren.

5. Het advies

De Klachtencommissie verklaart zich niet bevoegd.

Dit advies is vastgesteld op 8 mei 2015 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, dr. P.J.A. van Panhuis en mr. F.A.A. Duynstee, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen deze beslissing is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager, aangeklaagde en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt deze beslissing binnen twee weken nadat zij is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager (de bisschop van het Bisdom Haarlem-Rotterdam), aan aangeklaagde en aan klager verzonden.